

'ನಿನಗೊಸಗೆ!
'ನನಗೊಸಗೆ!
'ಹೆಣ್ಣು ಚೆಲುವು!
'ಸವಿಗಲ್ಲು!

ಎಂದು ಎಲ್ಲ ಯುವಸ್ತ್ರೀಕರು ತಮ್ಮತ್ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕುಳೊಡ್ಡದ, ತಮಾಷೆಯ, ಸೋಜಿಗದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಆಡಿಕೊಂಡರು.

'ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಆಳುವವರೇನು ಗಂಡಸರೋ?'

'ಗಂಡಸರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ನಮಗೆ ಗಂಡಂದಿರು ಎಂಬ ಹೆಂಗಸರೋ?'

'ಅಂದು ಆ ಹೆಣ್ಣಾದ ಪ್ರಮೀಳೆ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಮಾಡಿ ಗಂಡೆಂದು ಮೆರೆದಳಲ್ಲವೆ?'

'ಬಭ್ರುವಾಹನ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಸ್ತ್ರೀಲಿಂಗವೋ ಪುಲ್ಲಿಂಗವೋ ತಿಳಿಯೆ?'

ಹೀಗೆಂದು ವೀರಯೋಧರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಗನುಡಿಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಿರಲು ಅರ್ಜುನನು ಅಚ್ಚರಿಗೊಂಡನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರದ್ಯುಮ್ನನನ್ನು ದ್ದೇಶಿಸಿ,

'ದನುಜಾರಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಪ್ರಪ್ತನೆ, ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ರೋಷದಿಂದ ಮೇಲೇರಿ ಬರುವ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬರುವ ಬದಲಾಗಿ ಈ ನೃಪನು ನಾರಿಯರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಈ ರೀತಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವನು?'

'ಹತ್ತ ತಾಯಿಯೆ ವಿದ್ಯೆಯ ಗುರುವಾದ ಈತನಿಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಸೇನೆಯು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ರಾಣಿಯರೊ, ಕದನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿಸುವ ಗುರಾಣಿಯರೋ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ!'

ಎಂದು ಅಣಕವಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಆ ನಾಗರಿಕಸೇನೆ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಚಿತ್ರಾಂಗದೆಯ ಮಗನು ತೇರಿನಿಂದ ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿದನು. ಗುರುವೆಂಬ ಗೌರವದಿಂದ ಪಾರ್ಥನ ಬಳಿಗೆ ನಡೆದನು. ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂದ ಮಣಿದನು.

ವೀರಪಾನೋನ್ಮತ್ತ ಮನಸ್ಸಿನ ಆ ಕಿರೀಟ ಮುಖವನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಮದದಿಂದ ಅಹಂಭಾವದ ನಗೆಯನ್ನು ಬೀರಿದನು. ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಬೆದರಿ ತನ್ನ ಪಾದದಡಿ ಶರಣಾದವರನ್ನು ತಾನು ಈ ಹಿಂದೆ ಕಂಡಂತೆ ಕಂಡು ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದನು. ಕಿರೀಟೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಮುನಿಸು- ಸಿಟ್ಟು ಹೊಗೆ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯಲು ಒಳಗೊಳಗೆ ಕೋಪಗೊಂಡನು. ತನ್ನನ್ನು ಈ ದುರವಸ್ಥೆಗೆ ಅಪಮಾನಕ್ಕೆ ನೂಕಿ ನಗಗೀಡು ಮಾಡಿದ ತಾಯಿಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲೆ ಬಯ್ಯುಕೊಂಡನು!

ನಿನ್ನ ಸೂಡಿಗೆ ನೀನೆ ಕೆರಳಿಸೆನ್ನಂ ಕಿಚ್ಚ ನುರಿಯಿಟ್ಟಿಯೆಂದು ತಿಳಿ!

ಬಭ್ರುವಾಹನನು ಕುಲುಮೆಯಲ್ಲಿ ಕಾದ ಕಬ್ಬಿಣದಂತೆ ಕೆಂಪಾದ ಮುಖದಿಂದ ಕೆಂಪು ಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಕಾರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ವೈರಿಯ ಮುಖವನ್ನು ಇರಿದಂತೆ ನೋಡುತ್ತ,

'ಎಲವೆಲವೋ ನಯರುಚಿ ವಿಹೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಬಾಹಿರ ಕಿರಾತ ಜಯಮದಾಂಧ ಪಾರ್ಥನೆ, ಗೌರವವೇನೆಂದು ತಿಳಿಯೆಯಾ? ಧರ್ಮರಾಜನ ಧರ್ಮಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀನಿರುವೆ ಎಂದು ಮತ್ತ

ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಿದ ತಾಯಿಯ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ಬಂದು, ನಾನು ನಿನಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ನೀನು ಅತಿಯಾದ ಕೊಬ್ಬಿನ ಸೊಕ್ಕಿನಿಂದ ಮೋರೆ ತಿರುಗಿಸಿದೆ?

'ಎಲವೋ, ಸಮರೋತ್ತಮಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ; ನಿನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹುಸಿಬೆಳಕಿಗೆ ಅತಿಯಾಗಿ ಸೋತು; ಸೋಲುವ ಅಪಹೀತಿಯಿಂದ ನುಸುಳಿಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಬಂದೆನೆಂದು ತಿಳಿಯದಿರೋ!

'ನಾನು, ಜನನಿಯ ಉಪದೇಶದ ಆ ವಿನಯಕ್ಕೆ ವಿಧೇಯನಾಗಿ ಅವಿವೇಕಿಯಾದೆನು! ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಚಿತೆಯನ್ನು ಒಡ್ಡುವಂತೆ ಮಾಡಲೆಂದಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಭುಜಪರಾಕ್ರಮ ತೀರ್ಥದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಭಸ್ಮಾವಶೇಷವನ್ನು ತೊಳೆಯಲೆಂದಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಆ ತಾಯಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ನೀನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೆರಳಿಸಿ ನಿನ್ನ ಚಿತೆಗೆ ಕಿಚ್ಚಿನ ಉರಿಯನ್ನು ಯಿಟ್ಟೆಯೆಂದು ತಿಳಿ!

'ನಿನ್ನ ವಿಕ್ರಮಸಿಂಹದ ಆ ಕೇಸರವನ್ನೆಲ್ಲ (ಸಿಂಹದ ಕತ್ತಿನ ಮೇಲಿರುವ ಕೂದಲನ್ನೆಲ್ಲ) ಕತ್ತರಿಸದಿದ್ದರೆ, ಬೆಳೆದಿರುವ ಕೋರೆಹಲ್ಲು ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಕಸಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ನಿನ್ನ ಸೇನೆಯ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ತರಗೆಲೆಯನ್ನು ಒದೆದು ಅಟ್ಟುವಂತೆ ಎಚ್ಚಿ ನಾಡಿನ ಅಚೆಯ ನರಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಹತ್ತ ತಾಯಿಯ ಮತ್ತು ತಂದೆಯ ಮೇಲಾಣೆ! ಈ ಬಾಳು ಸುಡಲಿ!'

ಎಂದು ಉರಿದುರಿದು, ನುಡಿಯ ಉರಿಯನ್ನು ಧಗಧಗಿಸಿ ಹೊಮ್ಮಿಸಿದನು. ಅದನ್ನು ಹುಬ್ಬುಗಂಟಿಕ್ಕೆ ನೋಡುತ್ತ ಅರ್ಜುನನು ಅತಿ ಕೋಪಗೊಂಡನು.

ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಪಂದೆಯಾದೆಲವೋ

'ಎಲವೋ ಹೆಂಬೆಡಿಯೆ, ಬಾಯಿ ಕುದುರೆಗೆ ಕಡಿವಾಣವಿಕ್ಕು! ಪೊಳ್ಳು ಕರಡಿಯು ಸಿಂಹದ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ಬಳ್ಳಿಕ್ಕುತ್ತಿದೆ! ನಾನು ನಿನ್ನಂತಹ ಬಾಯಿನುಡಿಯ ವೀರರನ್ನೆಷ್ಟೊ ಕಂಡಿರುವೆನು. ನನ್ನ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ವೀರರಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಗೌರವವಿದ್ದು, ಹೇಡಿಗಳಿಗೆ ಅದು ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಶೂರ ಸಂಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಹೋರಾಡಿ ಬಿದ್ದರೂ ಬಳಲಿದರೂ ಆ ವೀರನು ಸನ್ಮಾನ್ಯನು. ಇನ್ನೂ ಅಂಜುಬುರುಕ ಹೇಡಿಗಳಿಗೆ ಆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದ್ದರೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ಗೆಲುವನ್ನು ಪಡೆ. ಹೋರಾಡಿ ಸೋತರೂ, ಶ್ರೇಯಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆದರೂ ವಿಖ್ಯಾತನಾಗುವೆ.

'ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಪ್ಪುಕಾಣಿಕೆಯೊಡನೆ ಕಾಲಿಗರಗು. ಕಟ್ಟಿರುವ ಆ ಯಜ್ಞ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ತಂದಿಟ್ಟು, ಕೊಟ್ಟುದಕ್ಕೆ ಅನುಗ್ರಹ ಎಂದಿರು.

'ಕೆಲವರು ನಪುಂಸಕರುಂಟು. ಅವರು ಸತ್ತದ ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಯುಕ್ತರಂತೆ ನಟಿಸಿ ಪೌರುಷತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವರು. ಮೊದಲು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿ, ನೀನೀಗ ಅದನ್ನು ಹುಡುಗಾಟವೆಂದುಕೊಂಡಿರುವೆಯಾ? ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಬಂದಿಯಾದರೇನು, ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಡೆಯನಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿನ್ನ ನಾಲಗೆಯ ನಡೆ

ತೋರುತ್ತಿದೆ!

'ತಂದೆಯಿಲ್ಲದೆ ಹುಟ್ಟಿ ಹೇಡಿಯಾದವನೆ, ನಿನ್ನ ತಂದೆಯೇನು ಬಳೆ ತೊಟ್ಟು ನಟ್ಟುವನೋ? ದೈರ್ಯವಂತನಾದವನಿಂದ ಎಂದಾದರೂ ಹೇಡಿ ಹುಟ್ಟುವನೆ?'

ಎಂದು ಬಿರುನುಡಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಇರಿದಂತೆ ಜರಿದು ಖಂಡಿಸುವ ಅರ್ಜುನನ ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಭ್ರುವಾಹನನು ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದ ಒದ್ದನು.

ಯಾಗದ ಕುದುರೆ, ಪುರಜನಸ್ತ್ರೀಯರು, ಚತುರಂಗ ಸೇನೆಯೊಡಗೂಡಿ ಭೀಷಣ ಯುದ್ಧ ಸನ್ನದ್ಧನಾಗಲು ಹಿಂದಿರುಗಿದನು!

ಫಲ್ಗುಣ ತಾರುಣ್ಯದ ಅಪರಾವತಾರವೆನ್ನುವ ರೀತಿ ವೀರಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ ಬಭ್ರುವಾಹನನನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ಹೋಲಿಕೆಗೆ ಆ ಸೇನೆಯಲ್ಲಿ ಹಳಬರಾದವರೆಲ್ಲರೂ ಬೆರಗಾದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೌರವದೊಡನೆ ಭೇತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅರ್ಜುನನ ಕೆಚ್ಚಿದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಧೀರತೆಯ ಛಾಯೆ ಕಂಡು ಬಂದಿತು!

ವೀರಪಂಗವರು ಅರ್ಥಮಯ ಮೌನ ನೇತ್ರದಿಂದ ತಾವು ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದರು. ವರ್ಷಯುತುವಿನ ಗಗನದಲ್ಲಿ ಕಾಳಮೇಘಗಳು ಒತ್ತಿ ಮುತ್ತಿ ಬರಲು ಜಡಿಯ ಸೋನೆಮಳೆಯು ನಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತ್ತ ವಿಧಿಯ ಬದ್ಧಭುಕುಟಿಯಂತೆ ದುರ್ದಿನವು ಕರ್ಕಶವಾಯ್ತು. ದುಶ್ಶುಕನ ಗರ್ಭಿತ ವಿಕೃತ ವಿಕಟ ದ್ವನಿಯಿಂದ ಒಂದು ರಣಹದ್ದು ಚೀರಿತು! ಚೀರಿಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳು!

6

ಶುಭದೇವತಾಮೂರ್ತಿ ತೊಡಗಿದಳ ನರ್ತನಕೆ ಕರ್ಕಶ ಕದನಕಾಳಿ

ಪ್ರಲಯ ರುದ್ರಭಯಂಕರ ಶೂಲಧರಶಿವನ ತಾಂಡವ ಸಮಯದ ಉಗ್ರಹಮರುವಿನ ಡಿಂಡಿಮದಂತೆ ರಣಭೇರಿ ಮೊಳಗಿತು! ಅದು ದಿಗ್ವಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇರಪರ್ವತ ಮಾರ್ದನಿಸಿದಂತಿತ್ತು! ಕರ್ಕಶ ಕದನಕಾಳಿಯು ಧಿಮ್ಮಿ ಧಿಮ್ಮಿ ಧಿಮ್ಮಿ ಧಿಮ್ಮಿ ಎಂದು ಕುಣಿಯಲು, ಅವಳ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ನರ ಮುಂಡಮಾಲೆಯ ಗದೆಯ ಘಾತದ ಭಯಂಕರ ರೀತಿಯಿಂದ ಕುಣಿ ಕುಣಿಯಿತು. ಹಸಿಯಾದ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ರಕ್ತವನ್ನು ಕಾರುವ ರುಂಡದ ಸರವು ಕಂಠದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತ ಆಡಿತು.

ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಮಳೆಹೊತ್ತಿ ಕಾಡ್ಡಿಚ್ಚು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ - ಕಪ್ಪುಮುಖದ ರಕ್ತವನ್ನು ಬಸಿಯುವ ನಾಲಗೆಯು ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಬಳುಕಾಡುತ್ತ, ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಯನ್ನು ನೆಕ್ಕುವಂತೆ ಜೋಲಾಡಿತು. ಪಾದದ ತುಳಿತಕ್ಕೆ ರಣರಂಗವು ಎಡಬಲಕ್ಕೆ ತೂಗಾಡಿತು ಎನ್ನುವ ರೀತಿ ಆ ಕದನ ಕಾಳಿ ನರ್ತಿಸತೊಡಗಿದಳು. ರುದ್ರ ಚಾಮುಂಡಿಯ ಉದ್ದೇಗ ನಡೆಯ ಭಂದಸ್ಸಿಗೆ ಎರಡೂ ಸೇನಾಸಮುದ್ರಗಳು ಲಯ ವಿನೋದದಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಿದವು!

ಬಭ್ರುವಾಹನನ ಸೇನೆ ಒಂದು ಕಡೆಯಿದ್ದು,